

Sygn. akt II K 820/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 września 2014r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Muszka

Protokolant: Monika Rataj

po rozpoznaniu w dniu: 03 września 2014r.

s p r a w y : **K. N.**

syna M. i L. z domu P.

urodzonego w dniu (...) w J.

oskarżonego o to, że:

1. w dniu 16.10.2012 roku w J. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) SA Oddział w Polsce ul. (...) w W. ten sposób, że po uprzednim przedłożeniu dokumentu tożsamości, złożeniu wniosku kredytowego oraz ustnym oświadczeniu o zatrudnieniu w (...) sp. jawna w J. ul. (...), osiąganych dochodach w wysokości 1819,55 zł netto miesięcznie wprowadził w błąd pracownika banku co do swoich możliwości zarobkowych, gdyż nie był zatrudniony w w/wym. firmie, a następnie zawarł umowę kredytową o numerze (...) w sklepie (...) ul. (...) na zakup telewizora w systemie sprzedaży ratalnej otrzymując kredyt w kwocie 3000 zł i uiszczając jedną ratę w dniu 02.01.2013 roku w kwocie 312,28 zł, nie mając zamiaru ani możliwości spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) S.A. Oddział w Polsce ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1kk

2. w dniu 18 października 2012 roku w J.działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) S.A.Oddział w Polsce ul. (...)w W.ten sposób, że po uprzednim przedłożeniu dokumentu tożsamości, złożeniu wniosku kredytowego oraz przedłożeniu jako autentycznego podrobionego zaświadczenia o zatrudnieniu w (...) sp. jawna w J.ul. (...)i osiąganych dochodach w wysokości 1325,56, zł netto miesięcznie dotyczących okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania kredytu wprowadził w błąd pracownika banku co do swoich możliwości zarobkowych, a następnie zawarł umowę kredytową o numerze (...)w sklepie (...)ul. (...)na zakup laptopa w systemie sprzedaży ratalnej otrzymując kredyt w kwocie 3243,00 zł uiszczając jedną ratę w dniu 02.01.2013 roku w kwocie 177,97 zł, nie mając zamiaru ani możliwości spłaty kredytu, czym działał na szkodę (...) S.A.Oddział w Polsce ul. (...), (...)-(...) W.,

tj. o czyn z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. i art. 297 §1 k.k. w zw. art. 11§2kk

I. uznaje oskarżonego **K. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 1 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. uznaje oskarżonego **K. N.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt 2 części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 286 § 1 k.k. i art. 270 § 1k.k. i art. 297 § 1 k.k w zw. z art. 11 § 2 k.k i za to na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 §1 k.k. orzeczone w pkt. I i II wyroku wobec oskarżonego **K. N.** kary łączy i wymierza karę łączną 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 69 §1 k.k. i art. 70 §1 pkt 1 k.k. warunkowo zawieszają wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **K. N.** kary pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

V. na podstawie art. 73 §1 k.k. oddaje oskarżonego **K. N.** w okresie próby pod dozór kuratora sądowego;

VI. na podstawie art. 46 § 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego **K. N.** do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S.A. kwoty 1.461,12 (tysiąca czterystu sześćdziesięciu jeden 12/100) złotych;

VII. na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego **K. N.** do powstrzymywania się od używania środków odurzających ;

VIII. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. w zw. z art. 17 ust. 1 ustawy o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego **K. N.** od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

UZASADNIENIE

K. N. w okresie od 1 października 2011 r. do 20 września 2012 r. zatrudniony był w (...) w J. jako pracownik transportu – kierowca.

Dowód: zaświadczenie k. 81,

16 października 2012 r. w J. K. N. udał się do sklepu (...) przy ulicy (...), gdzie przedkładając dowód osobisty złożył wniosek kredytowy, oświadczając przy tym, że jest zatrudniony w (...) sp.j. w J. i osiąga dochód miesięczny w kwocie 1819,55 zł. netto wyraził zainteresowanie nabyciem telewizora o wartości 3000 zł., w systemie ratalnym. K. N. nie był już wówczas zatrudniony w wymienionym podmiocie. Na tej podstawie, za pośrednictwem pracownika sklepu (...), wprowadził w błąd pracownika Banku (...) SA w W. co do możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania. K. N. zawarł następnie umowę kredytową nr (...) na zakup wspomnianego telewizora. 2 stycznia 2013 r. uiścił jedną ratę w kwocie 312,28 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. N. k. 73-74, zeznania świadka J. S. k. 28-30, umowa kredytowa k. 5,

Następnie 18 października 2012 r. K. N. udał się do sklepu (...) przy ulicy (...) w J., gdzie ponownie przedkładając dowód osobisty złożył wniosek kredytowy oraz przedłożył jako autentyczne podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) sp. J. w J. i o osiągnięciu dochodu miesięcznego w kwocie 1325,56 zł. netto i wyraził zainteresowanie nabyciem laptopa o wartości 3243,00 złotych w systemie ratalnym. Na tej podstawie, za pośrednictwem pracownika sklepu (...) wprowadził w błąd pracownika Banku (...) SA w W. co do możliwości i zamiaru spłaty zaciągniętego zobowiązania. K. N. zawarł następnie umowę kredytową nr (...) na zakup wspomnianego laptopa. 2 stycznia 2013 r. uiścił jedną ratę w kwocie 177,97 złotych.

Dowód: zeznania świadka J. S. k. 28-30, umowa kredytowa k. 4, wniosek o udzielenie kredytu k. 4, zaświadczenie k. 5

K. N. w okresie od 26 sierpnia 2013 r. do 9 kwietnia 2014 r. leczył się w ośrodku dla Osób Uzależnionych w N., skąd został wypisany w związku z niezakwalifikowaniem do dalszej terapii. Następnie, od marca 2014 r. podjął leczenie zaburzeń spowodowanych używaniem różnych substancji psychoaktywnych w Ośrodku (...) w R..

Dowód: zaświadczenie k. 50, k. 61

W chwili popełnienia zarzucanych mu czynów K. N. był osobą niekaraną. Od czasu ich popełnienia, był dwukrotnie karany sądownie na karę grzywny za czyn z art. 244 kk oraz na karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za czyn z art. 279§1 kk. K. N. jest uzależniony od środków psychoaktywnych, w fazie

abstynencji. Jego zasoby intelektualne pozwalają mu na kontrolę swoich popędów, tak, by z powodzeniem sterować swoim postępowaniem. W okresie obejmującym zarzuty nie miał zniesionej, ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolności rozumienia zarzucanych mu czynów ani pokierowania swoim postępowaniem. Po zakończeniu leczenia odwykowego, K. N. podjął pracę w Szwecji. 26 maja 2014 r. K. N. uiścił na rzecz S. Bank kwotę 4291,63 złotych.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego K. N. k. 74 dane o karalności k. 58, opinia biegłych z zakresu psychiatrii k. 76-77. potwierdzenie wpłaty k. 75,

K. N. przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w okresie popełnienia zarzucanych mu czynów był uzależniony od narkotyków. Obecnie, po zakończeniu ośmiomiesięcznego leczenia, podjął pracę w Szwecji. Uzgodnił z Prokuratorem warunki dobrowolnego poddania się karze.

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Wyjaśnienia oskarżonego, w świetle ujawnionego w toku postępowania przed Sądem materiału dowodowego zasługiwały na przydanie im waloru wiarygodności. Pozostawały one w zgodzie zarówno z treścią zgromadzonych w aktach postępowania dowodów z dokumentów, jak i zeznaniami świadka J. S.. Tak zgromadzony materiał dowodowy mógł stanowić podstawę kategoriycznych i nie budzących wątpliwości co do swojej wiarygodności ustaleń stanu faktycznego. Sąd zważył, że J. S., jako osoba dla oskarżonego obca, nie miał interesu w niezgodnym z prawem obciążaniu K. N. treścią złożonych przez siebie zeznań. Swoją wiedzę w przedmiocie opisanych okoliczności świadek posiadał w związku z wykonywaniem pracy na rzecz pokrzywdzonego.

Mając na uwadze przeprowadzoną analizę materiału dowodowego Sąd Rejonowy zważył, że oskarżony K. N. swoim zachowaniem wyczerpał 16 października 2012 r. znamiona czynu z art. 286 § 1 kk oraz 18 października 2012 r. znamiona czynu z art. 286§1 kk i art. 270 §1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11 §2 kk. W obu przypadkach działał w celu uzyskania dla siebie korzyści majątkowej, doprowadził pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, po wprowadzeniu jego pracownika w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z warunków zawartej umowy kredytowej. W dniu 18 października nadto przedłożył podrobione zaświadczenie o zatrudnieniu w (...) i osiąganiu dochodu miesięcznego w kwocie 1325,56 zł., przy czym informacja ta miała istotne znaczenie dla udzielenia kredytu na zakup w/w laptopa.

Oceniając całokształt okoliczności podmiotowych i przedmiotowych leżących w granicach czynów przypisanych oskarżonemu Sąd uznał, że cechują się one znacznym stopniem społecznej szkodliwości, za którym to wnioskiem przemawia przede wszystkim fakt, iż działania takie wymuszają na instytucjach udzielających kredytów konsumenckich stosowanie niewspółmiernych zabezpieczeń, co niewątpliwie utrudnia uczciwym kontrahentom uzyskanie środków pieniężnych z tego tytułu.

Przy wymiarze kary jako okoliczność łagodzącą Sąd potraktował fakt przyznania się do popełnienia zarzucanego mu czynu, jak i złożenie szerokich wyjaśnień pozwalających na poczynienie kategoriycznych ustaleń w sprawie. Okolicznością łagodzącą było także uzgodnienie z Prokuratorem warunków złożenia wniosku w trybie art. 335 §1 kpk, umożliwiające szybkie i sprawne zakończenie postępowania karnego. Okolicznością łagodzącą po stronie oskarżonego było również przebycie ośmiomiesięcznego leczenia odwykowego w Ośrodku leczenia uzależnień w N., po którym nie został już zakwalifikowany do dalszego leczenia odwykowego w tym ośrodku, a także zmiana dotychczasowego trybu życia, polegająca na podjęciu pracy w Szwecji. Nie bez znaczenia dla wymiaru kary pozostawała wreszcie i okoliczność, iż oskarżony dzięki podjęciu pracy zarobkowej był w stanie naprawić szkodę w przeważającej części.

Sąd nie doszukał się po stronie okoliczności oskarżonego okoliczności obciążających

Łącząc wymienione wyżej okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk, w szczególności stopniem społecznej szkodliwości czynów i stopniem winy oskarżonego, Sąd uznał, że odpowiednią karą orzeczoną wobec K. N. za oba czyny będzie, uzgodniona z Prokuratorem, kara po sześć miesięcy pozbawienia wolności. Z całą pewnością nie będą one nadmierną dolegliwością dla oskarżonego, skoro pomimo istnienia powyższej okoliczności mającej wpływ

na stopień społecznej szkodliwości, zostały one mimo wszystko wymierzone w dolnej granicy zagrożenia ustawowego, przewidzianego przez ustawodawcę odnośnie czynu z art. 286§1 kk w zakresie od sześciu miesięcy do lat ośmiu. Z drugiej strony Sąd wnioskował, że nie jest konieczne wymierzanie mu kar surowszych, by osiągnięte zostały cele postępowania i cele kary. Orzeczone kary spełnią stawiane przed nimi cele w świetle oddziaływania wychowawczego, jak i zapobiegawczego, unaoczniając oskarżonemu naganność popełnionych czynów i jednocześnie ukazując mu nieuchronność poniesienia odpowiedzialności za naruszenie prawa. Kary te będą przy tym adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości i stopnia winy, zatem spełnią wszystkie wymogi stawiane przed nimi przez przepisy karne.

Pomiędzy przestępstwami popełnionymi przez oskarżonego zachodzi ścisły związek podmiotowo-przedmiotowy o ile zważy się na czas popełnienia przestępstw czy też motywację i sposób działania, pokrzywdzenie działaniem jednego podmiotu, co upoważniało Sąd do zastosowania przy wymierzaniu kary łącznej zasady absorpcji. Z tych względów Sąd wymierzył oskarżonemu karę łączną w wymiarze sześciu miesięcy pozbawienia wolności.

Kara orzeczona względem oskarżonego jest niższa niż dwa lata pozbawienia wolności, dlatego też istniała formalna podstawa do warunkowego zawieszenia jej wykonania. Sąd na podstawie całokształtu okoliczności sprawy i kierując się przesłankami określonymi w art. 69 § 1 i 2 kk, wnioskował, że zachodzą okoliczności pozwalające na skorzystanie z dobrodziejstwa tej instytucji względem K. N.. Pozostaje to w zgodzie z treścią złożonego przez Prokuratora wniosku w trybie art. 335§1 kpk. Sąd miał w tym zakresie na względzie przede wszystkim uprzednią niekaralność oskarżonego. Z tego wypływa wniosek, że można wobec niego postawić pozytywną prognozę, iż pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności nie popełni on, mając świadomość konsekwencji prawnych, ponownie przestępstwa. Zachodzą więc podstawy do uznania, że dla osiągnięcia celów kary wystarczające będzie orzeczenie kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Sąd uznał, mając przy tym mając na względzie wymierzenie kary pozbawienia wolności w jej dolnej granicy, iż zasadnym będzie wyznaczenie dwuletniego okresu próby. Orzeczenie takiej kary z całą pewnością odniesie efekt wychowawczy i zapobiegawczy, zwłaszcza, iż zostanie on wzmocniony pozostawianiem oskarżonego pod dozorem kuratora.

Stosownie do treści art. 46§1 kk Sąd zobowiązał oskarżonego do naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę pozostałej do naprawienia części wyrządzonej szkody w kwocie 1461,12 złotych.

Sąd podzielił również stanowisko Prokuratora, iż wprowadzie oskarżony odbył już leczenie od uzależnień, a nadto, jak wynika z treści opinii biegłych z zakresu psychiatrii, jego zasoby intelektualne pozwalają mu na kontrolę swoich popędów, tak, by z powodzeniem sterować swoim postępowaniem, zasadnym jest w okresie próby zobowiązać go do powstrzymywania się od używania środków odurzających.

Orzeczenie o kosztach procesu wynika z faktu uwzględnienia wniosku Prokuratora złożonego w trybie art. 335§1 kpk, a nadto z okoliczności że na K. N. nałożony został obowiązek naprawienia szkody. Z tych względów obciążenie oskarżonego kosztami procesu byłoby dla niego zbyt uciążliwe.